

вѣкове може да проникне до дълбочината на пространството, за да открие елипсическата форма на звѣздитѣ, да измѣри голѣмината имъ и да предиде тѣхния пътъ, то другий, не помалко проникателенъ и плодовитъ, бѣше приготвенъ споредъ природното развитие на чловѣческия умъ, да обърне своитѣ наблюдения на нашия глобусъ, на веществото отъ която е съставенъ, на атмосферата, която са намѣрва около него, на таинственитѣ токове, които го разигравахъ, на разнообразнитѣ и оживляющи го сѣщества. Подиръ положителното основанье на астрономията трѣбаше да дойде сѣщото основание на физиката, на химията и изобщо на природната история: Подиръ Галилея, Кеплера, Хюгенса, Невтона, Лейбница, идяхъ: Франклинь, Приестлей, Лавуазье, Бертолтъ, Лапласъ, Волтъ, Линней, Бюффонъ и Кювье. Електрическиятъ токъ бѣше не само едно отъ най-прекраснитѣ открития на Франклина, но и едно отъ най-силнитѣ средства за другитѣ открития. Като станъ достѣпенъ и употребителенъ, електрическиятъ токъ влѣзе въ най-важното си употребенье: *да разлага*.

Отъ като сѣ бѣхъ увѣрили че свойщината да привлича леки кѣсчета която има янтара и други вещества и страшната сила, която съ грѣмъ и трѣсъкъ пада отъ небето во време на бура сѣ и двѣтъ нѣщо еднакво, нѣщо сѣщо, ученитѣ поченяхъ да ги изучаватъ по внимателно въ началото на преминѣлия вѣкъ. Гакве подложи тѣзи свойщина на нѣкои опити въ 1709 г. — Грей и Вилхелмъ въ 1728 г. доказахъ че туй вещество са придава отъ едно